

Det Samme gjælder Andragendet under 3, hvorom jeg ikke har noget Yderligere at sige, end hvad der allerede er fremhævet i Betænkningen. Det er paa samme Grundlag som i det foregaaende Tilfælde, at denne Belysning foretages; det er altsaa en Opfordring til Administrationen om at lade Sagen undersøge. Kommer den til det Resultat, at der Intet er at gjøre, saa er Sagen dermed afgjort; men det er jo de Stadier, den Slags Sager pleier at gennemløbe. Under denne Belysning anbefaler jeg altsaa begge Andragender. Den høitærede Finantsminister og Administrationen i det Hele taget kjende jo Thingets Velvillie ligeoverfor disse Sager, og Thinget maa jo ogsaa paa sin Side erkjende, at man i Finantsministeriet har behandlet dem med al mulig Velvillie.

Finantsministeren (Estrup): Det er en Selvsølge, at Andragender, naar de henvises af Thinget til mig, blive undergivne fornøjet Undersøgelse, og jeg kan kun takke den ærede Ordfører for, at han forudsætter som givet, at det bliver en velvillig Undersøgelse. Jeg vil dog med Hensyn til den første af de paagjældende Personer bemærke, at naar Andragendet blev afflaaet under 22de Juli 1881 — altsaa for ikke saa meget længe siden —, var det grundet paa Erklæringer fra Dienlagen om, at det var i høieste Grad usandsynligt, at der var nogen Narfagsforbindelse mellem Bestionen og Lidelsen. Det skulde glæde mig, om der maatte kunne komme til at foreligge for mig Oplysninger og Erklæringer, der kunde forandre Standpunktet overfor denne Mand. — Svad det andet Andragende angaar, da blev Afslag givet i September 1881, nærmest grundet paa Erklæring fra vedkommende Distriktslæge om, at Arrene vare fuldkommen fri, ikke fastværede, og at der iøvrigt Intet var, der talte for, at en Erhvervsindskrænkning hidrørte derved. Jeg tror, at, hvor velvillig man end er fundet ligeoverfor Invalider, er det, naar der kun foreligger en saadan Erklæring fra rette Vedkommende, ikke gjørligt at tilstaa Statsunderstøttelse; men ogsaa med Hensyn til dette Andragende skal jeg gjentage, hvad jeg udtalte med Hensyn til det foregaaende, at det kun kan glæde mig, om der nu, naar Sagen kommer til fornøjet Overveielse, maatte foreligge Andet og Mere til Støtte for Andragendet, end der forrige Gang forelaa.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 2 af Udvalget:

(Bet. Nr. 65.) Andragende fra Maskinmester Daniel Lundsteen om Invalideunderstøttelse henvises til Finantsministeren.

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 3 af Samme:

(Bet. Nr. 67.) Andragende fra Invalid Hans Chr. Pedersen Wibek af Hjarting om Understøttelse henvises til Finantsministeren. vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger angaaende de i Folkethinget indbragte Andragender, der have været tilstillede Udvalget for Andragender.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B, Sp. 1039—64.)

Under Forhandling fattes først Indstillingen under Nr. 2 (Betænkningen Nr. 22) angaaende et Andragende vedrørende Finantsministeren.

Ordføreren (Larsen): Den Sag, som Andragendet angaar, er i Korthed følgende: I 1872 stiftedes en Forbrugsforening for Veile Vestereg, og den lod opføre et Hus til at opbevare de Varer, der bleve indkjøbt i Jællsflab for senere at fordeles mellem Foreningens Medlemmer. Dette Hus blev sat i Bygningsstat af Autoriteterne, og skjøndt Foreningens Formand med megen Ihærdighed søgte at hævde den Betragtning, at man ikke med Nette kunde forlange Bygningsafgift af det paagjældende Hus, lykkedes det ham ikke at faae denne Anstuelse anerkjendt af Generaldirektoratet for Statterafsenet eller af Finantsministeriet. Det har ikke kunnet forekomme Udvalget tvivlsomt, at der savnes Hjemmel til at paalægge et Hus som det omhandlede Bygningsafgift, og den Korrespondance, der har været ført mellem Foreningens Formand og Generaldirektoratet for Statterafsenet, bærer ogsaa Vidne om, at paagjældende Autoritet har været meget vakkende i sin Opfattelse. Man kan neppe friggøre sig for det Indtryk, at det skyldes en vis, om jeg saa maa sige, Stædighed hos vedkommende Generaldirektorat, at det ikke har kunnet gaa ind paa den, som det synes, temmelig klare Betragtning, at et Hus, som er opført af Landboere, og i hvilket der ikke foregaar Noget, som kan komme ind under Synspunktet: borgerlig Næring, ikke med Nette kan beskattes gennem Bygningsafgiften. Forholdet er jo dette, at, medens Bygninger, der angaa Landbruget og benyttes af Landboere eller Landbrugere, beskattes ved den Afgift, der gennem Hattornet er lagt paa Sorden, saa beskattes jo den borgerlige Næring gennem Bygningsafgiften; men den Forening, som der her er Tale om, hører til den Slags Forbrugsforening, hvis Virksomhed ikke falder ind under Begrebet: borgerlig Næring. Den indkøber kun Varer for at fordele